

КОСТЮЧЕНКО Леонід Михайлович

*Випускник
факультету управління та бізнесу
(1993)*

Президент Українського транспортного союзу та Асоціації міжнародних автоперевізників України. Народний депутат України другого скликання (1994–1998). Міністр транспорту України (1999–2001)

*Кандидат технічних наук,
академік Транспортної академії України,
заслужений працівник транспорту України*

Народився 14 вересня 1955 р. у с. Ягідне Новомосковського району Дніпропетровської області. Після закінчення середньої школи у 1972 р. працював слюсарем на Дніпропетровському тепловозоремонтному заводі, а через рік — вступив до Дніпропетровського інституту інженерів залізничного транспорту. З 1978 р. працював інженером на Львівському електровозоремонтному заводі, Дніпропетровському тепловозоремонтному заводі. У 1980 р. обраний секретарем комсомольської організації підприємства. Згодом працював в обкомі комсомолу. З 1987 р. — заступник директора автобази № 2 Мінбуду УРСР.

У 1990 р. Леонід Михайлович на альтернативній основі обраний головою райвиконкому Індустріального району Дніпропетровська, а через рік став головою ради та виконкому цього району.

У 1993 році закінчив Харківський автомобільно-дорожній інститут, де отримав кваліфікацію інженера-економіста.

Із 1994 р. Леонід Костюченко — народний депутат Верховної Ради України. Очолював підкомітет з питань транспорту і зв'язку Комісії Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку. Брав участь у роботі над Конституцією України, підготовкою законів України «Про транспорт», «Про залізничний транспорт», «Про зв'язок України», «Кодекс морського судноплавства», «Про концесії на автомобільні дороги», «Про транзит вантажів», «Про запровадження єдиного збору, який справляється в пунктах пропуску через державний кордон України» та інших.

Із 1996 р. Л. М. Костюченко — заступник та перший заступник міністра, а з 1999 р. — міністр транспорту України. Цей час позначився для галузі рішенням багатьох проблем і стабілізацією роботи всього дорожньо-транспортного комплексу держави. За активної участі Леоніда Костюченка було розроблено та прийнято Концепцію створення в нашій

державі транспортних коридорів і входження їх до міжнародної транспортної мережі. Укладено низку міжнародних угод у галузях торговельного судноплавства, міжнародного повітряного сполучення, автомобільного та залізничного транспорту, дорожнього господарства. Мінтранс часів Костюченка розпочав розробку Державної програми розвитку України, як транзитної держави, ухваленої у 2002 році.

У вересні 2001 р. Леонід Михайлович обраний президентом Асоціації міжнародних автоперевізників України (АсМАП України). З 2009 р. — президент «Українського транспортного союзу». У листопаді 2009 року на засіданні Генеральної Асамблеї Міжнародного союзу автомобільного транспорту (МСАТ) президента АсМАП України Леоніда Костюченка представники 74 країн світу одноставно обрали до вищого органу МСАТ — Президентської виконавчої ради.

Леонід Михайлович бере активну участь у формуванні громадянського суспільства, опікується ветеранами галузі, допомагає учасникам АТО, медичним закладам, дітям. За його активної підтримки створено благодійний фонд «Свідомість» та Спілку ветеранів автомобільного транспорту України.

Неодноразово відзначався відомчими нагородами Міністерства транспорту, Державної митної служби України. Має почесне звання «Заслужений працівник транспорту України» (2000), нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2005), орденом «За заслуги» III ступеня (2007), орденом «За заслуги» II ступеня (2010) та ін.

Автор та співавтор багатьох науково-практичних видань, зокрема «Автотранспортне право», «Перевезення вантажів за системою МДП», «Автомобільні перевезення у міжнародному сполученні», «Логістика: технологія транспортного процесу».

Леонід Костюченко з оптимізмом дивиться у майбутнє. Надійна опора — це сім'я. Його завжди готова підтримати любляча дружина і надійний друг — Людмила Григорівна, в нього є головний стимул продовжувати будувати вільну, могутню, демократичну державу — це донька Катерина та онучки Мирослава і Ярослава.